

nem, saa vil jeg dog endnu, da jeg ikke veed, hvorledes den ærede Formand vil stille Forslagene under Afstemning, opfordre de ærede Medlemmer, der maatte være imod § 24, og som senere maatte ville forfaste den, til dog foreløbig at stemme for det subsidære Ændringsforslag til § 24, som jeg har tilladt mig at stille, og ligeledes foreløbig for det subsidære Forslag af mig til § 25. Der er en vis indre Sammenhæng mellem disse to Ændringsforslag, idet Tanken er den, at man ikke skal kunne ramme den Mand, som ved Kontraktens Indgaaelse har været i god Tro. Kommer man til det Resultat, at en Mand skal være nødt til at tilbagebetale til Boet et af ham hævet Beløb, der var forfaldent, saa vil det dog nemlig i alt Fald noget mildne dette, naar man tillige bestemmer, at det dog ikke skal ske, naar han ved Gjældens Stiftelse var uvirende om de i Paragraferne omhandlede Forhold. Herpaa gaa de subsidære Ændringsforslag saavel til § 24 som til § 25 ud, idet der i § 25 kun tales om Bøxer og i § 24 om forfalden Gjæld i Almindelighed.

Med Hensyn til det Ændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille til § 30, skal jeg endnu kun bemærke, at, naar den høitærede Minister har ment, at dets Vedtagelse i høj Grad vilde forstyrre hele Lovforslagets Bygning, saa kan jeg dog ikke, efterat jeg har haft Leilighed til paany at gennemgaa Lovforslaget, erklære mig enig heri. Jeg mener, at Lovforslagets § 52, sammenholdt med forffjellige senere Paragrafer, ved hvilke der træffes Bestemmelse om, hvorledes Konkursen skal begynde og Kreditorerne skulle indkaldes, og hvorledes disse skulle vælge en Bestyrer og tage flere Beslutninger, der vedrøre Boet, vil gjøre det muligt paa et tidligere Stadium af Boets Behandling, end der nu i § 30 er fastsat, at undersøge Bøgerne og derefter at bestemme, hvorvidt der skal gjøres Tilbagebetalingsfordringer o. s. v. af den Natur gjældende, som her ere under Dmtale.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig paany at anbefale saavel de subsidære Forslag, som jeg har stillet, som mine principale Forslag.

Justitsministeren: Jeg skal ikke nu gjentage de Bemærkninger, som jeg for saa kort Tid siden har haft Leilighed til at fremsætte med Hensyn til forffjellige af de her omhandlede Punkter og navnlig ogsaa med Hensyn til det sidst fremdragne, men skal i saa Henseende henholde mig til de Indvendinger, som jeg i Formiddagsmødet gjorde mod det ærede Medlems Forslag. Jeg skal derimod i dette Dieklif tillade mig at gjøre en Bemærkning, som jeg allerede var nærved at fremkomme med i Formiddags, og som jeg ikke vil holde tilbage nu, efterat det ærede Medlem atter har henvist til tidligere Udtalelser, som ikke foreligge for Ætingets Medlemmer. Jeg tror, at det forvirrer, naar man paaberaaber sig Aktstykker, som samtlige Ætingets Medlemmer ikke kunne kontrollere, Aktstykker, som desuden kun eksistere konfidentielt. Jeg har naturligvis ikke det Allermindste imod, at man bruger alle de Argumenter, som man kan uddrage af saadanne Aktstykker, naar man kun tilegner sig dem saaledes, at de ikke fremføres som Andres, men som Ens egne. Derimod bliver det forvirrende, naar man ligefrem citerer Aktstykker, som ikke ligge for, fordi det dog ikke gaar an, at optage saadanne forffjellige Aktstykker til Belysning, og fordi blot løsrevne Citater ikke uden det med Rette kunne benyttes. Det ærede Medlem paaberaabte sig, at det oprindelige Forslag, som havde foreligget for Grossererforetets Komite til Betænkning, og som er det samme Forslag, hvortil de Motiver, som det ærede Medlem for lidt siden paaberaabte sig, vare forfattede, ikke havde en Bestemmelse, der svarede til den nuværende § 24, og at Kommissionen altsaa selv havde forandret Mening. Jeg maa i saa Henseende dog een Gang for alle oplyse lidt nætere, hvorledes Forholdet nærmere stiller sig. Der havde dengang det oprindelige Forslag sendtes Grossererforetets Komite til Betænkning, ikke fundet nogen som helst Afstemning Sted i Kommissionen over det. Kommissionens Medlem, den nuværende Ordfører, havde udarbejdet Forslaget, og dette havde været Gjenstand for — lad mig her bruge et Udtryk, som vi Alle kjende, — en foreløbig første Behandling, og